

КРШЉАНИН: КОСОВО И МЕТОХИЈУ, А И СРБИЈУ, ГУБИМО СА ЕУ И НАТО, А ЧУВАМО СА РУСИЈОМ

СУДБИНА КОСОВА И МЕТОХИЈЕ ПОТВРЂУЈЕ ДА СЕ „ПРИЈАТЕЉСТВО“ СРБИЈЕ СА НАТО И САВЕЗНИШТВО СА РУСИЈОМ ИСКЉУЧУЈУ

17. фебруара на Тргу Републике у Београду, са почетком у 18ч (и у медијској сенци седнице ГО СНС) протестним Сабором за Косово и Метохију, на иницијативу покрета „1389“, обележена је 9. годишњица против-правног проглашења независности јужне српске покрајине. Скуп је започео интонирањем српске и руске химне, а окупљенима су се обратили Раде Љубичић, Младен Обрадовић и Владимир Кршљанин.

Текст

иступања Владимира Кршљанина доносимо у целини:

Драги пријатељи, браћо и сестре, помаже Бог!

1999. био сам у ратном, редукованом саставу Министарства спољних послова и био непосредно задужен за суседне земље. Са тог становишта и полазећи од непосредног искуства из тог времена, а и уопште од познавања међународних аспеката овог проблема, могао бих да говорим два сата, да бих изнео све што је важно и све што би се могло учинити. Нажалост, ништа се од тога не чини и ништа се не говори.

Наравно, нећу ја сада два сата причати. Само ћу да скренем пажњу на неколико најупечатљивијих димензија проблема – просто да схватите колико је велики раскорак између ћутања и нечињења у Србији и онога што би се могло учинити у одбрани Косова и Метохије.

КРШЉАНИН: КОСОВО И МЕТОХИЈУ, А И СРБИЈУ, ГУБИМО СА ЕУ И НАТО, А ЧУВАМО СА РУСИЈОМ

Данас сте вероватно чули вест да су Хрватска и Албанија упутиле писмо генералном секретару НАТО пакта и тој злочиначкој организацији, захтевајући да НАТО снажније брани „независност Косова“ од наводних претњи из Србије. То ЕУ и већина западних земаља примају као нешто нормално. Нисмо видели реакцију Србије. Заборавили смо давно, пре много година, на реципроцитет као основни принцип у спољној политици и дипломатији. Не можете никад дозволити, ако држите до себе, да неко чини према вама непријатељске гестове, а да ви на то не узвратите – реципрочно. Биће вероватно неког критичког коментара од стране наших званичника, али неће се ништа предузети.

Сада видимо докле смо дошли. Наши функционери НАТО пакт називају пријатељском организацијом и гарантом безбедности Срба на Косову и Метохији. И прокламују војну неутралност Србије.

Да ли постоји такав пример у историји човечанства и да ли уопште људска интелигенција може да замисли да вам неко окупира део територије, и самим тим води непријатељску политику, односно рат против вас, а да ви проглашавате неутралност?! И да тог истог ко вам је окупирао део територије проглашавате својим пријатељем?! Ту нешто опасно није у реду.

Имамо као гаранцију тога да је Косово и Метохија део Србије, најјачу могућу ствар коју смо могли изборити херојском одбраном у последњем рату против западних агресора, који смо водили 1999. године, који нам је био наметнут, и чији је циљ био да нам се отме Косово и Метохија. Дакле, добили смо тада Резолуцију Савета безбедности 1244. Као што смо, као резултат велике борбе и рата Срба у Босни и Херцеговини

КРШЉАНИН: КОСОВО И МЕТОХИЈУ, А И СРБИЈУ, ГУБИМО СА ЕУ И НАТО, А ЧУВАМО СА РУСИЈОМ

својевремено добили Дејтонски споразум, који је такође потврђен резолуцијом Савета безбедности. И то су непомерљиве ствари. Да то није тако, не би они покушавали да заобиђу резолуцију 1244 и да је не спроводе. Јер међународне снаге под командом НАТО пакта су тамо дошле са мандатом Савета безбедности и имале неколико задатака. Један је да обезбеде безбедност свег становништва, а нама се десило неколико ужасних напада на животе и имовину и прогона српског становништва са Косова и Метохије, од момента њиховог доласка до данас. Друго, требало је да се усаглашено, између наше војске и НАТО-а, утврди безбедносно погодан тренутак за повратак 1000 припадника наших безбедносних снага, војске и полиције, на Косово и Метохију. НАТО тврди да за ових 17 година није било тог тренутка. Кад је нешто нама у корист, то НАТО-у не одговара, а кад је у корист Приштине и њиховог нарко-терористичког квазидржавног пројекта, онда НАТО може да прави „војску Косова“, која је директно у супротности са Резолуцијом 1244.

Шта све ово значи? Између осталог, ми смо много тога пропустили да урадимо. Тим пропуштањем и одуговлачењем, ми омогућавамо да нелегална независност „Косова“ пушта корење. Што више време пролази, то је теже ту ситуацију променити. Ко томе доприноси? Марионетско понашање власти у Београду. И то онда кад за повађивање непријатељу нема никаквог оправдања.

Ми не

КРШЉАНИН: КОСОВО И МЕТОХИЈУ, А И СРБИЈУ, ГУБИМО СА ЕУ И НАТО, А ЧУВАМО СА РУСИЈОМ

можемо, са оним ко крши резолуцију 1244 имати никакве пријатељске односе. Ми не можемо водити преговоре са терористима и криминалцима. Ми можемо да преговарамо са представницима албанске националне мањине на Косову и Метохији. То је нормално, ако хоћемо да регулишемо односе у складу са Уставом и законима Републике Србије у тој нашој покрајини. Али не можемо преговарати са злочинцима.

Дакле, шта би било адекватно? Не могу да кажем да ми у овом часу за то имамо снаге, зато што су нам војску разрушили, али бисмо имали итекако право да то урадимо. С обзиром да је главни кривац и главни прекршилац Резолуције 1244 – НАТО пакт, крајње формално, ми бисмо имали право да то и прокламујемо и да НАТО трупе на Косову и Метохији прогласимо за окупационе. Врло лако бисмо могли да повратимо – и војно, северни део покрајине, а кад је у питању остатак – да се гледамо преко Ибра – преко нишана. И да чекамо тренутак када ће они оданде да се повуку.

Таква криза би наравно, погоршала наше односе са појединим кључним западним земљама. Можда, са новом америчком администрацијом не би у таквој мери као што би то било са претходним, с обзиром да је пре неколико дана Трамп прокламовао да ће протерати из САД све имигранте који су умешани у трговину дрогом. Да ли је то крај албанске нарко-мафије, остаје да се види, а остаје да се види и шта ће све, због огромног отпора глобалистичких структура, Трамп од својих прокламација моћи да оствари. Али за нас су и те прокламације веома важне. Ми можемо да се позивамо на ствари које прокламује председник САД.

И притом, да бисмо водили овакву, храбрију политику, не треба да се плашимо, зато што иза себе имамо Руску Федерацију, која је безброј пута рекла, показала и доказала да је спремна да подржи Србију у свакој ствари која се тиче одбране Косова и Метохије.

Навео сам најкрупније ствари које је могуће урадити и које би биле засноване на међународном праву. Наравно, подразумева се да треба прекинути штетну причу са ЕУЛЕКС-ом, непотребном и пристрасном копијом УНМИК-а, коју су нам својевремено сервирали Тадић и Јеремић. Сетите се да су у последњем тренутку заменили текст резолуције у Генералној скупштини УН. И уместо резолуције која би протумачила став Међународног суда правде као потпуно негирање „независности Косова“ усвојена је акламацијом (у случају прве верзије очекивало се прегласавање, али је била обезбеђена већина, иако би већина западних земаља гласала против) нека „округло па на ћоше“ резолуција која притом препоручује кључну улогу ЕУ у преговорима и долазак ЕУЛЕКС-а на Косово и Метохију.

Шта нам је та ЕУ донела – знамо: ништа добро! Ни у погледу преговора – бриселских, ни у погледу икакве економске користи за Србију.

Нама и даље 35.000 људи сваке године умире јер нам је и привредна и духовна и морална и сва друга ситуација – потпуни резултат потпуне корупције од стране западних сила.

Они који стварају терористе, они који подржавају нарко-мафију, можда неће потпуно исто да се понашају у Београду, као у Приштини, али ће истим методама корумпирати политичаре и тајкуне, тако да служе

КРШЉАНИН: КОСОВО И МЕТОХИЈУ, А И СРБИЈУ, ГУБИМО СА ЕУ И НАТО, А ЧУВАМО СА РУСИЈОМ

њиховим интересима, а не интересима своје земље.

И сада нам се вођење такве политике продаје као мудрост. Као нешто што је у интересу Србије. Па није! У нашем интересу је да бранимо своје Косово и Метохију, свој суверенитет, своју привреду, своју духовност. Рекао сам већ – Русија стоји иза нас. И чим почнемо да градимо оно што је свим грађанима ове земље у срцу – стварно, ефективно, војно-политичко савезништво са Русијом, е онда ће све да нам крене на боље.

И вратићемо Косово и Метохију, и подигнућемо своју привреду и вратићемо понос и достојанство свом народу и свакој српској породици.

Браћо и сестре, ја вас позивам на оптимизам, на храброст, на увереност у тријумф правде! Имамо, и знање, и потенцијале, и историјску ситуацију која томе погодује! Искористимо све то, и кренимо поносно напред – тако нам Бог помогао! Живели!